

5. mar. 1971

FAKTA

Dato:

5. mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 123-125

Vance

5-3-71.

Der gaves for enhver et "kald" men for ingen et, kun selv "surde" vilde, om skrive og forvalde efter forqualdt befindende.

Det var galt at ville nyf gæder, det var fuldstændig galt ovenhorede at ville give ver- den noget! Der gaves ingen, in- gen, ingen pligt for vakte men nekter end denne ene; at sige sig selv, blive fast i sig selv, at jumble frem ad sin egen vej, liige gyldigt hvorken den førte. — Det mystede mig dybt, og det var frugten af denne oplevelse for mig.

Oftede havde jeg leget med fremtids- billeder, jeg havde drømt om roller der kunne være mig til- tænkt, som digter, musiker, eller som præst, eller som muler eller noget andet. Alt dette var intet. Jeg var ikke til for at digte, for at prædike, for at omle, hvorken jeg eller noget andet, men neste var til for dette. Alt dette kom ved siden af. Det sunde kald

10-2
for en hver var kun det ene;
at komme til sig selv.
Han maatte end som digter
eller som vortidig, som pro-
fjet eller som forbyder —
dette var ikke hans sag, ja
alt dette var til spændelse og
sidst betydningstøst.
Hans sag var at finde sin
egen skæbne, ikke en skæbne
efter sit forquelt befindende
og at leve den i sig, helt
og ubrudt. Alt andet var
hulhed, var forsøg paa at
undslippe, var tilbragt flængt
til massernes ideer, var
til pasning og angst for sit
 eget indre. Frygteligt og hel-
-ligt steg dette nye stille-
-de frem for mig, hundrede
gange andet, maaske ogsaa
 allerede udtænkt og dog
 først nu oplevet. Jeg var
 nu tvungen drevet, et drevet i
 det til side, maaske til det
 nye, maaske til indet, og
 at lade dette drevet paa
 urdybet forme sig, at føle

det vilje i mig og gætt den
helt til min egen, det alone
var midt kald. Det alone.
Megen ensomhed havde
is allerede prøvet. Nu undte
jeg, at der var en dybere, og
at den ikke var til at land-
-slippe.

Hermann Hesse
"Demission"

Vence.

6-3-77.

Citater fra "LIVET VERSUS
DØDEN"

NORMAN O. BROOKN.

"— det man nu heder faktisk gætt,
synes at være, at den bringer
sig i stadig større ulykke,
som tidlig med at den betyder
den nu ulykke for fremtiden."